

Nasz misjonarski cel

Starszy D. Todd Christofferson

Seminarium dla nowych prezydentów misji, 2008 r.

Rozważcie niektóre przykłady różnic pomiędzy tym, co dzieje się, kiedy praca misjonarska koncentruje się na celu misjonarskim, a tym, co dzieje się, kiedy koncentruje się ona wyłącznie na czynnościach misjonarskich:

(1) Jeśli misjonarze są motywowani celem, nauczają ludzi w taki sposób, który pomaga naprawdę zrozumieć ewangelię oraz to, dlaczego powinni odpokutować i w jaki sposób mają to zrobić. Jeśli misjonarze nie koncentrują się na swoim celu, mogą po prostu nauczać, aby osiągnąć określoną liczbę lekcji nauczanych w tygodniu. Będą wtedy próbowali przebrnąć przez lekcję, zamiast naprawdę słuchać osoby zainteresowanej i reagować na jej przemyślenia oraz uczucia. Będą dzielić się informacjami, zamiast oferować zbawienie, a to są dwa różne doświadczenia dla osoby zainteresowanej (i dla misjonarza).

(2) Misjonarze, którzy zapominają o swoim celu, mogą „otwierać swe usta” i angażować się w czynności, które zapelnia listę nauczanych osób, nie dążąc do uzyskania Ducha i nie słuchając Go, aby dostrzec, kto z rozmówców odczuwa Ducha. Znajdowanie ludzi będzie skupiało się na statystyce, bez brania pod uwagę potencjału do nawrócenia.

(3) Bez pamiętania o celu misjonarskim dzienny kalendarz jest najpewniej jedynie rozkładem spotkań. Jednakże jeśli najważniejszą motywacją będzie cel, kalendarz stanie się narzędziem, za pomocą którego można upewnić się, że czynności konieczne do osiągnięcia celu, czyli doprowadzenia do chrztu i confirmacji, zostaną określone, zapamiętane i będą stosowane do każdego zainteresowanego. W przeciwnym przypadku misjonarz najpewniej wpadnie w pułapkę i będzie uważał, że wymiarem sukcesu jest bycie zajęтым.

(4) Misjonarz, który przyswoił sobie cel, będzie codziennie wyczekiwał okazji, aby napawać się słowem Bożym, ponieważ jego studiowanie jest ukierunkowane. Będzie szukał odpowiedzi na pytania duszy zadawane przez zainteresowanych, jak i

na własne pytania. Będzie dążył do uzyskania przewodnictwa w kwestii tego, jak nauczać i prowadzić zainteresowanych po ścieżce pokuty. Bez tego poczucia celu, misjonarz będzie mniej entuzjastycznie podchodził do studiowania osobistego i wspólnie z towarzyszem. Choć poświęci czas, robi to bez zapału, który mógłby później przepełnić jego nauczanie duchem pro-
roctwa i objawienia (zob. Alma 17:2–3; 43:2; NiP 11:21, 25–26).

(5) Misjonarz może odruchowo zapraszać ludzi do Kościoła, ponieważ wierzy, że to właśnie mają czynić misjonarze. Jednakże, jeśli cel misjonarski przepełnia jego serce, misjonarz rozumie, że uczestnictwo w spotkaniach kościelnych jest dla osoby zainteresowanej konieczne, aby mocniej zapragnęła chrztu i zbudowała podstawę do wytrwania do końca w przy-
mierzu ewangelii. Jeśli misjonarz pamięta o ostatecznym celu, zapraszanie do kościoła będzie przepełnione zapałem, inaczej będzie brzmieć wyjaśnienie ważności oddawania czci w sabat i tego, jak wyglądają niedzielne spotkania w Kościele, a duch przepełniający słowa misjonarzy będzie miał moc przekonywania, co nie jest możliwe w innym przypadku.

Nie ignorujcie pierwszego rozdziału z podręcznika *Abyście głosili moją ewangelię* i zadanych tam pytań: „Jaki cel mam realizować jako misjonarz?”. Kiedy misjonarze przyswoją sobie cel przyprowadzania ludzi do Chrystusa poprzez zasady i obrzędy przywróconej ewangelii, rozumieją, że praca misjonarska to nie program, ale poważniejsza sprawa — to sprawa Ojca, Syna i Ducha Świętego. Zrozumieją, że nie są handlowcami czy serwisantami, ale upoważnionymi i uprawnionymi przez Boga nauczycielami prawości. Zrozumieją, że świat ma dostęp do zadość czyniącej łaski i zbawienia Jezusa jedynie za ich pośrednictwem i poprzez reprezentowany przez nich Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich. Zrozumieją swoją rolę i istotę tego dzieła oraz to, że są zaangażowani w dzieło ich Ojca. Podobnie jak synowie Mosjasza będą „nauczali z władzą Bożą” (Alma 17:3).

Pytania do omówienia

1. W jaki sposób misjonarz może określić, czy w swoich działaniach kieruje się celem misjonarskim?
2. Jaki wpływ na codzienne czynności misjonarskie ma skupianie się na celu misjonarskim?
3. W jaki sposób ostatni akapit pomaga ci zrozumieć wieczną naturę tego, co będziesz robić jako misjonarz?

